

ROZUMIENIE GRANIC. GRANICE ROZUMIENIA

22 IV - 6 V 2017

wernisaz: 22 kwietnia 2017, godz. 18.00

wystawa czynna od wtorku do soboty w godz. 14.00-18.00

Performance Jolanty Wagner „Inwentaryzacja naczyń stołowych. Serwis do herbaty.”: 27 IV 2017, godz. 20.30

Wystawa prezentowana w ramach konferencji „[Rozumienie granic Granice rozumienia](http://bit.ly/2o5KUMH)” organizowanej przez ASP w Łodzi oraz Uniwersytet Łódzki - link do programu: <http://bit.ly/2o5KUMH>

Pragniemy tą konferencją zainicjować cykl spotkań i studiów opartych na interdyscyplinarnym podejściu do eksploracji i analizy procesów zachodzących we współczesnym społeczeństwie i współczesnej kulturze z perspektywy doświadczenia jednostkowego. Chcielibyśmy stworzyć przestrzeń dla wspólnych poszukiwań w gronie socjologów i innych przedstawicieli nauk społecznych, psychoterapeutów oraz artystów. Pierwsze spotkanie poświęcone będzie tematowi granic. Jego tytuł „Rozumienie granic, granice rozumienia” wskazuje, że będą nas interesować, po pierwsze, granice jako kategoria opisująca w sposób szczególny oraz swoisty współczesną rzeczywistość społeczno-kulturową i jej różne przejawy w doświadczeniu jednostek (m.in. w aspekcie własnej aktywności, relacji z innymi, ze sobą). Z jednej strony bowiem obserwujemy procesy tożsamościowego graniczenia, różnicowania, wyodrębniania, które wyznaczają i wyznaczone są przez heterogeniczność, aleatoryczność czy wręcz konfuzję współczesności. Z drugiej zaś, równie wyraźne są procesy tożsamościowej transgresji, przekraczania dotychczasowych granic, a także budowania nowych połączeń, tu także procesy tożsamościowej utraty granic, ujednolicenia, które z kolei pozostają we wzajemnym związku z szerszymi społeczno-kulturowymi procesami konfacji i fuzji. Owa dylematyczność i płynność granic nie tylko nie ujmuje im istotności, ale - twierdzić można - sprawia, iż granice stają się tym bardziej centralną kategorią dla rozumienia współczesnej rzeczywistości i jej doświadczania przez jednostkę. Po drugie, granice jako kategoria odnosząca się do poznawczej możliwości zdania sprawy z tego co opisane powyżej. To tu doszukujemy się potrzeby zarówno stykania się jak i konfrontowania myślenia psychologicznego z teorią społeczną, psychoterapii ze sztuką, praktyki z teorią, działania z krytyką społeczną, sztuki z nauką, w tym zwłaszcza poszerzenia i pogłębienia diagnozy rzeczywistości i różnych jej aspektów o elementy przed- i pozatekstowych sposobów wytwarzania sensu.

Chcielibyśmy ponadto zastanowić się, jaka zachodzi relacja pomiędzy obiema tymi kwestiami. Można postawić hipotezę, iż występuje homologia/paralelność pomiędzy zarysowanymi wyżej procesami społecznymi, w wyniku których kategoria granicy zyskuje charakter centralny, a przemianami w obrębie opisu i rozumienia tych przemian, w których granice pomiędzy różnymi rozumieniami - oraz być może granice rozumienia rzeczywistości społecznej jako takiej - są równocześnie uelastyczniane oraz stabilizowane. Pytanie to tym istotniejsze, iż skutkiem tego procesu może być wszak wytwarzanie się i stabilizowanie odrębnych struktur istotności w obrębie poszczególnych typów rozumień i wyjaśnień, które mogą nie tylko nie przyczyniać się do rozumienia całościowego współczesnych przemian, ale je wręcz utrudniać.

